

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 209.

69de Møde.

Mandagen den 3die Juni.

(Fortf.)

Ryholm: Jeg maa samstemme med den sidste ærede Taler i det Ønske, at det nærværende Forslag maa blive fremmet; thi, fordi man ikke kan opnaae Alt paa eengang, skal man dog, naar et Lovforslag i sig indeholder noget Godt, antage det, og udsætte at faae mere indtil Tiden kommer. Men jeg frygter virkelig meget for, at det nærværende Forslag, saaledes som det foreligger fra det høitærede Ministerium, vil modarbejde sig selv i sine Virkninger. Virkningen af Forslaget skulde jo være, at de Omkostninger, som for de mindre bemidlede Landboere for Dieblisset finde Sted i Anledning af Udstykninger, skulde formindskes. Saaledes som det nu er, skal jo enhver saadan Besidder først henvende sig til Retten, naar han vil have sin Jord udstykket, for at faae Taxationsmændene udmeldte; efterat disse Mænd ere udnævnte, skal han videre besørge en heel Maasse forskjellige Forretninger, og til Slutningen skulle disse Mænd edeligt afhjemle deres Forretninger. Disse Forretninger ville i Regelen koste ham idetmindste 6 Rbd. Dette er en saa betydelig Udgift, hvor der er Tale om smaa Udstykninger, at man har seet, at det har foranlediget, navnlig i Jylland, især det nordlige og vestlige, at man har søgt paa anden Maade at rede sig ud af det, ved nemlig at udstede Arveskæstebreve paa en meget lang Arrække, for at undgaae disse betydelige Udgifter. Nu troer jeg, at Sagen var ganske simpel, hvis man ordnede det derhen, saaledes som Forslaget var forelagt Landboecommissionen i sin Tid, at disse Mænd, istedetfor i hvert enkelt Tilfælde at udnævnes af Retten, kun bleve udnævnte eengang for alle af Sogneforstanderskaberne, at de aflagde Ed paa at udføre dette Hverv i et vist Antal Aar og saa

udførte det. Herved vilde Beføstningerne betydeligt indskrænkes. Det er ikke undgaaet min Opmærksomhed, at det maa være Ministeriets Hensigt, tilligemed at søge at faae disse Forretninger udførte til en vis Grad af Fuldkommenhed, idet det har troet det nødvendigt at maatte indskrænke Antallet paa disse Taxationsmænd, saaledes at der kun skulde være visse bestemte i hvert Herred. Men jeg troer just, at dersom man gaaer hen og indskrænker Antallet paa disse Folk, saa forøger man i samme Grad Omkostningerne, og derfor er det, at jeg har tilladt mig at sige, at jeg troer, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, vil modarbejde sig selv i sine Virkninger; thi, naar disse Mænd foruden den Betaling, der er indrømmet, enten det nu er 1 Rbd. 12 Sk. eller mindre, skulle have fri Befordring, og der kun ere enkelte af dem, ville Omkostningerne ved disse fri Befordringer i Reglen, og navnlig i Jylland, aldeles sluge de 6 Rbd., om man ogsaa gaaer ind paa, saaledes som Udvalget har foreslaaet, at de kun skulle have fri Befordring, naar Mødestedet ligger $\frac{1}{2}$ Mill fra deres Bopæl. Men $\frac{1}{2}$ Mill er en meget lille Distance i en stor Deel af Landet og navnlig i Jylland, især i de Egne, hvor man trænger til den nærværende Lov; skulde der derfor ikke være mere end enkelte i hvert Herred, vilde disse Omkostninger absolut forøges i en meget betydelig Grad. Jeg skulde derfor meget tilraade, at man vilde søge at simplificere dette Forslag paa en ganske naturlig Maade. Vel er det saa, at det kunde være meget ønskeligt, om man kunde faae øvede Taxationsmænd; men jeg troer, at man har hjulpet sig ret godt med dem, man har havt, og det er i Reglen gaaet ganske simpelt til, saaledes at man i hvert Sogn har udnævnt dem, som udfordredes. Tingen stiller sig nemlig saaledes, at det er, maa og vil stedse